

Ministerstvo financí
Letenská 15, Praha 1

Zápis z jednání Koordinačního výboru Komory daňových poradců ČR konaného dne 20.10.2004

Přítomni: viz. prezenční listina

P r o g r a m

I. Projednání neuzavřených námětů předkladatelů z 21.7. a 22.9.2004.

Na zasedání KV KDP č. 9/2004 konané 20.10.2004 byly nejprve projednány úvodem zápisy z jednání dne 21.7. a 22.9.2004. Náměty jednotlivých předkladatelů z důvodu složitosti jsou přesunuty na jednání KV KDP **na listopad dne 24.11.2004.**

Diskuse k zápisu z jednání KV KDP konaného již dne 21.7.2004.- k zákonu o dani z přidané hodnoty

DPH

Téma č. 7. Nemovitosti v EuDPH (II) bod 2) Nedokončené stavby – viz.zápis z 21.7.2004 str. 16 a 17

Ze strany poradců upozornění k tématu (předkladatel PhDr. Milan Skála str. 14), že se stanovisky MF v zásadě souhlasí, ale upozorňují na to, že převod vlastnického práva na nedokončené stavbě by měl podléhat základní sazbě daně.

Stanovisko MF:- projednáno 20.10.2004

Odbor 18 (daně z přidané hodnoty) nesouhlasí se závěrem v bodě 2) ve věci bytů. Dle ustanovení § 48 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty dodání bytového domu, rodinného domu a to i nedokončených podléhá snížené sazbě daně (tj. 5%).Ale převod vlastnického práva (podílu) na nedokončené stavbě bude se základní sazbou daně (tj. 19%).

Téma č. 7 Nemovitosti v EuDPH (II) bod 3) K nabytí spoluvlastnického podílu – str. 18

Ve stanovisku MF je uvedeno, že je nutné ještě projednat z právního hlediska s legislativním odborem MF ČR – návrh uvedený v bodě 2 předkladatele.

Stanovisko MF: projednáno dne 20.10.2004

Souhlasné stanovisko s předkladatelem návrhu.

Téma – „Výpočet celkové částky v § 2 odst.2 písm.b) ZDPH – DOPLNĚK (viz. zápis z 21.7.2004 , str. 21) –upřesnění stanoviska MF

Stanovisko MF: projednáno 20.10.2004

S ohledem na znění ustanovení § 4 odst. 4 a § 2 odst.2 b) ZDPH považuje za správný způsob přepočtu podle písm. c) eventuelně písm.a)

Téma – „ Výklad ustanovení § 10 odst. 1 ZDPH písm. b) - DOPLNĚK (viz. zápis z 21.7.2004 str. 24)

Upřesnění stanoviska MF (viz.zápis z 21.7.2004 na str. 25)

Stanovisko MF: projednáno 20.10.2004

Vzhledem k tomu, že není přijat jednotný závěr EK v Bruselu ke stanovení místa plnění u pronájmu nemovitostí a ubytovacích služeb (některé členské státy podle základního pravidla, jiné jako služba související s nemovitostí), měl by přístup zůstat stejný (aplikujeme základní pravidlo pro stanovení místa plnění u pronájmu nemovitostí a ubytovacích služeb od roku 1993), dokud se neudělá změna do zákona, aby bylo jasné, že od určité novely dochází ke změně.

Téma – „ Vymezení zdravotní péče § 58 ZDPH“ – DOPLNĚK str. 27 zápis KV KDP podala dva odlišné výklady.o pojištění.

Odbor 18 nemá z věcného hlediska připomínky ke stanovisku, že osvobozeny jsou pouze služby hrazené z veřejného zdravotního pojištění, neboť § 58 ZDPH neobsahuje jednoznačné ustanovení a lze jej i takto vyložit, avšak považuje uvedený výklad za politicky velmi citlivý.

Dle názoru KV KDP vše co je hrazeno z veřejného zdravotního pojištění by mělo být osvobozeno od DPH a v ostatních případech by měla být uplatněna snížená sazba daně 5% .

Stanovisko MF: projednáno 20.10.2004

Z projednání bylo řečeno, že problematika vymezení zdravotní péče dle § 58 ZDPH bude nově upraveno novelou ZDPH od 1.1.2005. V současné době se postupuje dle stávajícího znění zákona do 31.12.2004.

Diskuse k zápisu z jednání KV KDP konaného již dne 22.09.2004. Připomínky vznesené z pléna na jednání 20.10.2004.

Daň z příjmů

2. Rozsah poskytovaných cestovních náhrad při vyslání do zahraničí

Předkládá: Ing. Trezziová, daňová poradkyně, č. osvědčení 7

Předloženo na jednání KV dne 22.9.2004 (viz. zápis str.15-19 z jednání KV dne 22.9.2004).

Materiál k projednání neuzavřen. Ministerstvo financí ČR požádalo o oficiální stanovisko Ministerstvo práce a sociálních věcí. **Námět předkladatele bude projednán na prosincovém zasedání KV dne 14.12.2004.**

3. Problematika aplikace ustanovení § 20 odst. 7 zákona o daních z příjmů v roce 2004

Předkládá: Ing. Jiří Topinka, daňový poradce, č. osvědčení 1780

Materiál předložen k projednání dne 22.9.2004. (str.20-22 zápis z jednání KV dne 22.9.2004) **Dle dohody zástupců MF ČR a předkladatele námětu bude tento příspěvek projednán na prosincovém zasedání KV dne 14.12.2004 .**

4. Daňová uznatelnost nákladů na derivátové operace

Předkládají: Ing. Marika Konečná, CSc., daňová poradkyně, č. osvědčení 294

Ing. Lubomír Moučka, MBA, daňový poradce, č. osvědčení 2669

(str. 23 –26 , zápis z jednání KV KDP konaného dne 22.9.2004)

Dle dohody zástupců MF ČR a předkladatele námětu bude tento příspěvek projednán na prosincovém zasedání KV dne 14.12.2004 .

DPH

5. Uplatnění nároku na odpočet DPH při poskytování naturálních bonusů

Předkládají: Ing. Petra Černá, daňová poradkyně, č. osvědčení 3522

Mgr. Milan Tomíček, daňový poradce, č. osvědčení 1026

(str. 46, zápis z jednání KV KDP konaného dne 22.9.2004)

Stanovisko MF:

MF trvá na svém stanovisku, že v případě, že se jedná o poskytnutí plnění se slevou je možno snížit základ daně o částku slevy v souladu s ustanovením § 36 odst.5 zák.DPH.Pokud se jedná o bezúplatné plnění je takové plnění předmětem daně podle § 13 ods. 4 a 5 ZDPH

II. Projednání nových námětů předkladatelů na jednání KV KDP č. 9/2004 z 20.10.2004 – řádný program, předložený KDP

O B S A H

Daň z příjmů

1. Některé daňové aspekty pohledávek od 1. 1. 2004 str. 2
Předkládají: Ing. Jana Skálová
Ing. Jiří Nesrovnal
Ing. Radislav Tkáč

DPH

1. Nárok na odpočet u plátce z jiného členského státu s organizační složkou v ČR str. 6
Předkládá: Ing. Radka Mašková

2. Daňový režim při dodání zboží do jiného členského státu EU str. 8
Předkládá: Mgr. Milan Tomíček

3. Uplatňování DPH v případě komisionářských smluv str. 10

- Předkládají: Ing. Václav Pátek
Ing. Petra Šafková

4. Osvobození od DPH při dovozu zboží jehož dodání v tuzemsku je osvobozeno od daně

..... str. 15

- Předkládají: JUDr. David Staněk, Ph.D.
JUDr. Ing. Martin Kopecký

Správa daní a poplatků

1. Popis problémů při používání elektronického podpisu ve styku s územními finančními orgány a návrh řešení str. 16
Předkládá: Jakub Hajdučík

Účetnictví

1. Zahraniční fyzické osoby a PÚ str. 20

- Předkládá: Ing. Luděk Pelcl

Daň z příjmů

1. Některé daňové aspekty pohledávek od 1. 1. 2004

Předkládají: Ing. Jana Skálová, daňová poradkyně č. osvědčení 332
Ing. Jiří Nesrovnal, daňový poradce č. osvědčení 1758
Ing. Radislav Tkáč, daňový poradce č. osvědčení 3680

1. Úvod

V tomto příspěvku se chceme zabývat některými daňovými aspekty problematiky pohledávek z hlediska zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZDP“) a zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů (dále jen „ZoR“) dle právní úpravy platné od 1.1.2004. Uvědomujeme si, že v tomto jednom příspěvku není možné obsáhnout veškeré problémy, které v této oblasti vznikají, a proto jsme se zaměřili pouze na některé daňové aspekty v této oblasti s cílem pokusit se najít sjednocující stanovisko k nim.

2. Popis problému

2.1. Podmínka „daňové“ výnosovosti pohledávek pro možnost jejich daňově relevantního umořování

S účinností od 1. 1. 2004 byla jak do ZDP, tak do ZoR výslovně zakotvena podmínka tzv. „daňové výnosovosti“ pro možnost pohledávky daňově relevantním způsobem umořovat, ať již prostřednictvím daňově relevantního odpisu nebo tvorby daňově relevantních opravných položek (viz § 24 odst. 2 písm. y) ZDP a § 2 odst. 2 ZoR). V této souvislosti nechceme podrobněji rozebírat přesné znění této podmínky, neboť v této věci došlo již k určitým úpravám (viz novela ZDP - zákon č. 280/2004 Sb.) a je předpoklad, že ještě k dalším úpravám dojde (viz připravovaná novela ZDP označená jako parlamentní tisk č. 718). Chceme se zaměřit však na otázku, k čemu se tato podmínka vztahuje. To znamená, zda je nutné ji splnit z hlediska pohledávky nebo musí být splněna u daného konkrétního poplatníka, který chce provádět daňově relevantní umořování pohledávky. Domníváme se, že tato podmínka musí být splněna z hlediska pohledávky a nikoliv z hlediska poplatníka. To znamená, že pokud splní pohledávka předmětné podmínky v době svého vzniku, platí, že je možné považovat předmětnou podmínku za splněnou také u poplatníka, který takovou pohledávku nakoupí. Při tomto výkladu vycházíme jednak ze závěrů některých dřívějších Koordináčnických výborů (viz např. závěry k příspěvku *Ing. Jiřího Škampy a Ing. Jiřího Nesrovnala, Vybrané daňové aspekty pohledávek za dlužníky v konkurzním a vyrovnacím řízení s účinností od 1. 1. 2001, publikovaný v Bulletinu KDP ČR 9/2001 na str. 18*), případně i z některých stanovisek pracovníků MF ČR v této věci (viz např. Finanční, daňový a účetní bulletin II/2004, odpověď str. 52 a 53).

Dále je dle našeho názoru vhodné vyřešit problém ohledně posuzování výnosovosti pohledávek v čase:

- a) dle ZoR (viz. § 2 odst. 2) je nutno prokázat, že kdykoli v minulosti byla předmětná pohledávka, ke které je záměr tvořit zákonné opravné položky, zaúčtována do výnosů
- b) dle ZDP (viz. § 24 odst. 2 písm. y)) je nutno prokázat, že o pohledávce, která má být odepsána do daňově účinných nákladů, bylo účtováno do výnosů při vzniku.

Z výše uvedeného vyplývá do jisté míry rozdílný přístup k vymezení podmínek pro tvorbu daňově účinných opravných položek k pohledávkám a pro účely daňově účinného odpisu pohledávek. Dle našeho názoru by bylo vhodné i s ohledem na praktické dopady sjednotit vymezení uvedené podmínky – tj. posuzování výnosovosti pohledávky. Doporučujeme vyložit uplatňování podmínky výnosovosti pohledávky v § 24 odst. 2 písm. y) ZDP, že do daňově účinných nákladů může být uplatněna pohledávka, o které bylo účtováno do výnosů i později po jejím vzniku. Jedná se např. o případy oprav účetních zápisů minulých účetních období – nejprve bude nesprávně účtováno o pohledávce z titulu slevy oproti rozváznému účtu a dodatečně se zjistí, že mělo být účtováno do výnosů (např. sleva ke zboží, které již bylo prodáno, apod.).

Závěr

Podmínka daňové výnosovosti zakotvená od 1. 1. 2004 výslovně v § 2 odst. 2 ZoR a § 24 odst. 2 písm. y) ZDP se vztahuje k pohledávce a nikoliv k poplatníkovi. To znamená, že pokud je tato podmínka splněna v době vzniku pohledávky, považuje se za splněnou i v případě, že tato pohledávka je nakoupena a nabyvatel takové pohledávky ji tedy může daňově relevantním způsobem umořovat. Podmínka výnosovosti v § 24 odst. 2 písm. y) ZDP je splněna i tehdy, pokud je účtováno o pohledávce do výnosů později po vzniku pohledávky.

Stanovisko MF:

Souhlas se závěrem předkladatele v jeho první části – „...že pokud je tato podmínka splněna v době vzniku pohledávky, považuje se za splněnou i v případě, že tato pohledávka je nakoupena a nabyvatel takové pohledávky ji tedy může daňově relevantním způsobem umořovat.“ Nelze však souhlasit s druhou částí, neboť podmínka výnosovosti v § 24 odst. 2 písm. y) ZDP je splněna pouze tehdy, pokud je účtováno o pohledávce do výnosů při vzniku pohledávky.

2.2. Některé praktické aspekty aplikace § 24 odst. 14 ZDP

S účinností od 1. 1. 2004 bylo do ZDP doplněno nové ustanovení § 24 odst. 14 ZDP, které dopadá na poplatníky obchodující s pohledávkami (poplatníci, kteří mohou předmětné ustanovení využít, jsou definováni ve třetí větě od konce tohoto ustanovení). V návaznosti na tuto změnu došlo taktéž ke změně ve vyhlášce č. 500/2002 Sb. (dále jen „VPPÚ“), kdy do § 61 odst. 1 VPPÚ byla doplněna věta, ze které vyplývá, že za soubor pohledávek pro účely účetní, který je možné ocenit jednou cenou, je možné považovat také „soubor pohledávek vytvářených dle zákona o daních z příjmu“. Na základě této skutečnosti se domníváme, že poplatníci, kteří splní kritérium uvedené ve třetí větě od konce ustanovení § 24 odst. 14 ZDP, mají tyto tři možnosti:

1) U souboru pohledávek tak, jak je definován v předposlední větě § 24 odst. 14 ZDP (to znamená pohledávky nakoupené od jedné osoby v rámci jednoho zdaňovacího období, respektive v rámci období, za které je podáváno daňové přiznání a není zdaňovacím obdobím) využijí § 61 odst. 2 VPPÚ a celý tento soubor ocení jednou cenou odpovídající sumě pořizovacích cen všech takto nakoupených pohledávek. Z toho vyplývá, že v takovém případě není možné na základě poslední věty § 2 odst. 2 ZoR takový soubor pohledávek daňově relevantním způsobem umořovat.

2) Druhou možností je, že v rámci souboru pohledávek definovaného v § 24 odst. 14 ZDP budou individuálně oceněny jednotlivé pohledávky. Při tomto ocenění je možné použít např. poměr nominálních hodnot, znalecký posudek, sjednání cen za jednotlivé pohledávky ve smlouvě případně jinou ekonomicky zdůvodnitelnou metodu. Zároveň se poplatník rozhodne, že využije kompenzaci popsanou v § 24 odst. 14 ZDP. V této variantě může zároveň pohledávky daňově relevantním způsobem umořovat a poslední věta § 2 odst. 2 ZoR na tento případ nedopadá (viz např. Finanční, daňový a účetní bulletin II/2004, odpověď str. 52 a 53).

3) Třetí varianta je obdobou varianty č. 2 pouze s tím rozdílem, že poplatník nevyužije postup popsaný v § 24 odst. 14 ZDP. Na druhé straně bude využívat možnost daňově relevantního umořování pohledávek.

Domníváme se dále, že všechny výše uvedené tři metody je možné kombinovat s tím, že jednu metodu je nutné od počátku použít a neměnit pouze v rámci jednoho souboru pohledávek tak, jak je definován tento soubor v § 24 odst. 14.

Závěr

Poplatník, který splní kritérium uvedené ve třetí větě od konce § 24 odst. 14 ZDP má na výběr jednu ze tří metod popsaných výše. Jednotlivé metody je možné vzájemně kombinovat. Je však nutné splnit, že jedna ze zvolených metod bude po celou dobu neměně aplikována u jednotlivých souborů pohledávek ve smyslu toho, jak je definován soubor pohledávek v předposlední větě § 24 odst. 14 ZDP.

Stanovisko MF:

K bodu 1 závěru uvádíme, že nelze řešit jako jeden soubor pohledávky nakoupené v průběhu zdaňovacího období od téhož poplatníka, ale řešit dle § 24 odst. 14 ZDP lze pouze pohledávky každého jednotlivého souboru samostatně (řešit lze pohledávky souboru a nikoliv soubor souborů pohledávek). Pokud tedy byly od jedné osoby v rámci jednoho zdaňovacího období nakoupeny pohledávky v různých jednotlivých souborech, pak po psplnění dalších podmínek § 24 odst. 14 ZDP lze pohledávky těchto souborů odděleně v jednotlivých souborech řešit.

S bodem 2 závěru souhlasíme. Po splnění podmínek ustanovení § 24 odst. 14 ZDP se ustanovení § 2 odst. 2 ZoR nepoužije. K ocenění jednotlivých pohledávek souboru doplňujeme, že ocenění musí vycházet nejen z poměru nominálních hodnot pohledávek souboru, ale musí se přihlídnout k reálné vymahatelnosti jednotlivých pohledávek, jejich případnému promlčení, finanční situaci dlužníka apod.

K bodu 3 závěru uvádíme, že pokud poplatník nevyužije ustanovení § 24 odst. 14 ZDP a nesplní jeho podmínky, pak pohledávky nakoupené v rámci souboru nelze daňově řešit (§ 2 odst. 2 ZoR).

2.3. Některé problémy vyplývající z aplikace § 23 odst. 3 písm. a) bod 6 ZDP

V této části navazujeme na příspěvek, který k tomuto ustanovení byl zpracován a projednáván na Koordinačním výboru konaném v září 2004 (viz příspěvek *Ing. Michala Černého a Ing. Miloslava Zemana, Problematika postupování pohledávek vzniklých z titulu smluvních pokut a úroků z prodlení (dále jen smluvních sankcí) dle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen ZDP) ve znění novely č. 438/20003 Sb. (dále jen novela ZDP nebo novela)*). V souladu se změnou, ke které v tomto ustanovení došlo, by měl být výsledek hospodaření zvyšován o hodnotu smluvní sankce, která vedla ke snížení výsledku hospodaření dle § 23 odst. 3 písm. b) bod 1 ZDP v případech, kdy dochází:

- k postoupení pohledávky,
- k jejímu zániku jiným způsobem než zaplacením.

Domníváme se, že tato povinnost neplatí v případech:

1) Kdy dochází k situaci, že nejprve je uplatněna na smluvním partnerovi smluvní sankce a posléze dochází k upuštění od vymáhání této smluvní sankce, tzn. k jejímu prominutí. K takovému postupu jsou v praxi racionální, ekonomické a obchodní důvody. Jde o to, že se například ukáže pro věřitele ekonomicky výhodnější, když je mu zaplacen vlastní pohledávka bez smluvních sankcí a pokračuje se v obchodních vztazích s odběratelem oproti stavu, kdyby trval ortodoxně na zaplacení smluvní sankce a mohlo by se stát, že nedostane nic a ještě skončí jeho obchodní vztah s odběratelem. V těchto případech je v okamžiku uplatnění smluvní sankce tato smluvní sankce považována za položku snižující výsledek hospodaření dle § 23 odst. 3 písm. b) bod 1 ZDP. V okamžiku jejího prominutí je pohledávka z titulu smluvní sankce odúčtována do nákladů s tím, že v souladu s § 24 odst. 2 písm. y) ZDP jde o náklad daňově nerelevantní. Pokud by v tomto případě měl být výsledek hospodaření dále zvýšen dle § 23 odst. 3 písm. a) bod 6 ZDP, došlo by de facto k dvojímu zdanění. Závěr, že v tomto případě by nemělo být aplikováno ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 6 ZDP podporuje také připravovaná novela ZDP (viz parlamentní tisk č. 718).

2) Když se jedná o nakoupenou pohledávku z titulu smluvní sankce. To znamená, že nejde o vlastní pohledávku z titulu smluvní sankce. Nákup pohledávky z titulu smluvní sankce stejně tak jako nákup jakékoli jiné pohledávky je u nabyvatele účtován rozvahově.

To je například:

MD č. 378 D č. 379

Zároveň dochází k tomu, že u převodce dochází k dodanění dle § 23 odst. 3 písm. a) bod 6 ZDP. Pokud nabyvatel takovou pohledávku z titulu smluvní sankce, kterou nakoupil, dále prodá, nemělo by již docházet k dodanění na jeho straně dle § 23

odst. 3 písm. a) bod 6 ZDP. Takové dodanění by opět mohlo znamenat dvojitě zdanění.

Závěr

V případech popsaných výše nebude zvyšován výsledek hospodaření dle § 23 odst. 3 písm. a) bod 6 ZDP.

3. Návrh řešení

Žádáme o projednání tohoto příspěvku na Koordinačním výboru. Po projednání na Koordinačním výboru doporučujeme výklady k popsané problematice, jak jsou uvedeny výše v jednotlivých závěrech části 2. *Popis problematiky*, zapracovat do některého z pokynů řady „D“, případně publikovat jiným vhodným způsobem.

Stanovisko MF:

Souhlasné stanovisko se závěrem předkladatele .

DPH

1. Nárok na odpočet u plátce z jiného členského státu s organizační složkou v ČR

Předkládá: Ing. Radka Mašková, daňová poradkyně, č. osvědčení 2806

Situace

Osoba registrovaná k DPH v jiném členském státě (dále jen „Společnost“) podniká v České republice prostřednictvím své organizační složky, která je v tuzemsku registrovaná k DPH (dále jen „Složka“). V rámci své podnikatelské činnosti Společnost nakupuje v tuzemsku rovněž zdanitelná plnění, která nejsou přiřaditelná k činnosti Složky (např. právní služby týkající se pouze Společnosti). Vzhledem k tomu, že Společnost má v České republice organizační složku, která splňuje charakter provozovny ve smyslu zákona o DPH, je český dodavatel právních služeb povinen ve smyslu § 9 odst.1 uplatnit českou DPH. Společnost nemá ve smyslu § 82 odst.1 nárok na vrácení daně, jelikož v České republice uskutečňuje ekonomickou činnost prostřednictvím své Složky.

Otázkou je, zda Společnosti v této souvislosti vzniká v tuzemsku nárok na odpočet u přijatých zdanitelných plnění, které se nevztahují ke Složce a zda může tento nárok na odpočet uplatnit v rámci daňového přiznání podávaném Složkou.

Rozbor problematiky

Společnost a její Složka tvoří z právního pohledu jednu osobu, která je jako celek považována za plátce daně v tuzemsku, a je jí v České republice možné přidělit pouze jedno daňové identifikační číslo.

Společnost i Složka mají v souladu s ustanovením § 72 zákona o dani z přidané hodnoty č. 235/2004 Sb. (dále jen „zákon o DPH“) jako plátce DPH nárok na uplatnění odpočtu daně pokud přijatá zdanitelná plnění použijí pro uskutečnění svých ekonomických činností a dále pak mimo jiné, pokud tato přijatá zdanitelná plnění použijí k uskutečnění zdanitelných plnění u kterých vzniká povinnost přiznat daň na výstupu, či plnění s místem plnění mimo tuzemsko, pokud by u těchto zdanitelných plnění měl plátce nárok na odpočet daně, kdyby se tato zdanitelná plnění uskutečnila s místem plnění v tuzemsku.

Jelikož Společnost i Složka použijí přijatá zdanitelná plnění při podnikání a konkrétně k uskutečnění zdanitelných plnění s místem plnění v tuzemsku (Složka), či plnění s místem plnění mimo tuzemsko, u kterých vzniká nárok na odpočet daně (Společnost), domníváme se, že jak Společnost tak i Složka splňují podmínky ustanovení § 72 zákona o DPH pro uplatnění nároku na odpočet.

Podle ustanovení § 73 zákona o DPH plátce prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl vystaven plátcem a byl zaúčtován podle zvláštního právního předpisu (tj. zákona o účetnictví č. 563/1991 Sb., ve znění pozdějších

předpisů (dále jen “zákon o účetnictví”)), popřípadě evidován podle § 100 zákona o DPH u plátců, kteří nevedou účetnictví.

V našem případě Společnost a Složka tvoří právní subjekt, který vede zároveň účetnictví podle zákona o účetnictví (Složka) a zároveň i evidenci podle § 100 zákona o DPH (za Společnost i Složku). Tato skutečnost však nemá vliv na uplatnění nároku na odpočet podle zákona o DPH, za předpokladu, že Společnost, případně Složka disponují platným daňovým dokladem.

Pro úplnost uvádíme, že Společnost a Složka mají povinnost podávat pouze jedno přiznání k DPH vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o jeden právní subjekt, plátce DPH. Údaje na formuláři přiznání by měly podle našeho názoru odpovídat údajům na potvrzení o registraci subjektu vystaveném správcem daně.

Závěr

Plátce DPH z jiného členského státu, který podniká v České republice prostřednictvím své organizační složky, která je v tuzemsku registrovaná k DPH, má při splnění obecných podmínek ustanovení § 72 a 73 zákona o DPH nárok na odpočet i u zdanitelných plnění, která nejsou přiřaditelná k činnosti Složky. Tento nárok na odpočet může uplatnit v daňovém přiznání podávaném Složkou.

Uvedený závěr je též v souladu s čl. 17 odst. 3 písm. a) Šesté směrnice Rady (388/77/EHS), podle kterého členské státy umožní osobě povinné k dani nárok na odpočet nebo na vrácení daně zaplacené s ohledem na služby, které jí byly dodány, pokud jsou použity pro účely ekonomických činností uskutečněných v jiné zemi, u kterých by vznikl nárok na odpočet, jestliže by byly uskutečněny v tomto členském státu.

Jelikož § 82 zákona o DPH neumožňuje Společnosti uplatnit nárok na vrácení daně, měl by Společnosti ve smyslu Šesté směrnice vzniknout nárok na odpočet daně uplatňovaný v daňovém přiznání.

Doporučujeme přijmout sjednocující závěr k výše uvedenému problému a po projednání v rámci Koordináčního výboru přijatý závěr publikovat.

Stanovisko MF:

Souhlasné stanovisko se závěrem předkladatele

2. Daňový režim při dodání zboží do jiného členského státu EU

Předkládá: Mgr. Milan Tomíček, daňový poradce, číslo osvědčení 1026

Cílem tohoto příspěvku je sjednotit výklady ustanovení zákona o DPH účinného od 1.5.2004 (dále jen „ZDPH“), které se týkají aplikace DPH při dodání zboží do jiného členského státu.

V souladu s §64, odst. 1, ZDPH je od daně osvobozeno dodání zboží do jiného členského státu, jestliže jsou splněny následující podmínky:

- zboží je dodáváno osobě registrované k dani v jiném členském státě
- zboží je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou
- dodání zboží v jiném členském státě je pro kupujícího v tomto státě předmětem daně

Kromě toho je v odst. 4 téhož ustanovení řečeno, že dodání zboží do jiného členského státu lze prokázat písemným prohlášením pořizovatele nebo zmocněné třetí osoby o tom, že zboží bylo přepraveno do jiného členského státu, nebo jinými důkazními prostředky.

Zákon tedy dává celkem jasnou odpověď na situace, kdy prodávající prodá zboží kupujícímu a zboží je „přímo“ odesláno či přepraveno do jiného členského státu. V praxi se však vyskytují různé varianty této transakce. Tou úplně základní variantou je případ, kdy český plátce daně prodá určité zboží osobě registrované v jiném členském státě (dále jen zákazník), přičemž kupující však zajistí přepravu tohoto zboží k jinému českému plátcovi, který na základě separátní smlouvy se zákazníkem dané zboží dále „zušlechťí“. Po zušlechťení je zboží následně již odesláno či přepraveno zákazníkovi, přepravu si zajistí zákazník.

Vlastnické právo ke zboží přechází přímo od prodávajícího na zákazníka. Plátce, který dodal dané zboží, fakturuje zákazníkovi dané zboží, plátce, který ho zušlechtil, fakturuje zákazníkovi službu ve formě práce na movité věci.

Vzhledem k tomu, že tato varianta a její další modifikace se v rámci EU vyskytují čím dál častěji, byla tato otázka řešena i na úrovni Komise, která se shodla na tom, že podmínky pro osvobození dodání zboží do jiného členského státu by měly být považovány za splněné i v případě, že dojde k dočasnému přerušení přepravy z důvodu provedení dalších prací na daném zboží. Závěry byly zpracovány v písemné podobě. Tyto závěry nejsou právně závazné pro jednotlivé členské státy, nicméně v praxi jsou běžně dodržovány.

Dle mého názoru by i současné znění zákona mělo umožnit přijmout zjednodušené postupy navržené Komisí, jelikož výše uvedené podmínky by měly být splněny.

Zboží je dodáváno osobě registrované k dani v jiném členském státě, zboží je přepraveno z České republiky pořizovatelem (zákazníkem) nebo zmocněnou třetí

osobou a dodání zboží v jiném členském státě je pro zákazníka v tomto státě předmětem daně.

Jestliže tedy zákazník poskytne prodávajícímu písemné prohlášení o tom, že zboží bylo po zušlechtění přepraveno do jiného členského státu, samotné dodání zboží by mělo být možno považovat za osvobozené dodání zboží do jiného členského státu.

Plátce, který zboží zušlechtil a který svoje služby fakturuje zákazníkovi, poskytuje práci na movité věci, u které je při splnění podmínek v §10, odst. 5 ZDPH místem plnění stát, jehož daňové identifikační číslo zákazník pro tuto transakci poskytl.

Návrh na sjednocující řešení

Dodání zboží kupujícímu, který je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, může být při splnění podmínek v §64 ZDPH považováno za osvobozené dodání zboží i v případě, že přeprava zboží je dočasně přerušena na území České republiky za účelem provedení zušlechťovatelských operací provedených jiným českým plátcem, který tyto služby fakturuje kupujícímu jako práci na movité věci.

Stanovisko MF:

Souhlasné stanovisko se závěrem předkladatele

3. Uplatňování DPH v případě komisionářských smluv

Předkladatel: Ing. Václav Pátek, Ing. Petra Šafková.

Příspěvek předložen k projednání 20.10.2004.

Dle dohody předkladatele návrhu a zástupci MF bude příspěvek projednán na prosincovém jednání KV dne 14.12.2004.

4. Osvobození od DPH při dovozu zboží jehož dodání v tuzemsku je osvobozeno od daně

Předkládají: JUDr. David Staněk, PhD., daňový poradce, č. osvědčení 1813
JUDr. Ing. Martin Kopecký, daňový poradce, č. osvědčení 3826

Cílem příspěvku je ujasnit si interpretaci ustanovení § 71 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty („ZDPH“). Podle tohoto ustanovení je od daně osvobozen dovoz zboží, pokud by dodání tohoto zboží plátcem v tuzemsku bylo osvobozeno od daně. ZDPH nikde dále nestanoví podmínky nebo omezení pro uplatnění tohoto osvobození a také neexistuje jakákoliv vazba mezi tímto ustanovením a ostatními ustanoveními § 71 ZDPH, která upravují další případy osvobození při dovozu zboží.

To znamená, že dovoz jakéhokoliv zboží je osvobozen od daně v případě, že existuje v souladu s ZDPH možnost, že dodání tohoto zboží jakýkoliv českým plátcem bude osvobozeno od daně. Přitom není rozhodující, zda se jedná o dodání v rámci § 51 ZDPH, kde plátce nemá nárok na odpočet DPH na vstupu, nebo o dodání v rámci § 63 ZDPH, kde plátce má nárok na odpočet DPH na vstupu.

V návaznosti na osvobození při dovozu zboží podle § 71 odst. 2 ZDPH je podle § 65 odst. 2 ZDPH za výše uvedených podmínek osvobozeno také pořízení zboží z jiného členského státu.

Například pro nemocnici to znamená, že pokud nemocnice doveze zboží (např. léky), které zamýšlí spotřebovat v rámci poskytování zdravotnických služeb podle § 58 odst. 1 ZDPH, pak má nárok, aby dovoz tohoto zboží byl osvobozen od DPH. Obdobně má nárok na osvobození v případě, kdy léky pořídí z jiného členského státu EU. Konečné skutečné použití dovezených léků nemocnicí přitom není pro uplatnění DPH při dovozu podstatné.

Podle našeho názoru osvobození od daně při dovozu podle § 71 odst. 2 ZDPH může využít i osoba, která není plátcem, neboť tuto podmínku ZDPH nestanoví; ZDPH nestanoví tuto podmínku; jinak by toto ustanovení znělo např. ... *dovoz zboží plátcem, pokud dodání tohoto zboží plátcem, který zboží dovezl, bude v tuzemsku*

ZDPH podle našeho názoru také nestanoví podmínku, aby dovezené zboží bylo skutečně použito pro následné dodání, které je osvobozeno od daně. Podstatná je pouze existence možnosti použít dovezené zboží pro jeho následné dodání osvobozené od daně (... *pokud by dodání bylo osvobozeno od daně ...*).

Závěr

Od daně je osvobozen dovoz zboží, pokud by dodání tohoto zboží plátcem v tuzemsku bylo osvobozeno od daně. Pro uplatnění osvobození není podstatné, zda je zboží dováženo plátcem a zda je dovezeno pro účely následného dodání, které je osvobozeno od daně, a pro tento účel bude skutečně použito. Obdobně se toto osvobození použije i pro pořízení zboží z jiného členského státu EU.

Výše uvedený závěr spolu s výsledky jeho projednání navrhuje vhodným způsobem publikovat.

Stanovisko MF:

Zásadně nesouhlasí s předloženým materiálem. Bude projednáno znovu po předložení nového materiálu.

Správa daní a poplatků

1. Popis problémů při používání elektronického podpisu ve styku s územními finančními orgány a návrh řešení

Předkládá: Jakub Hajdučík, daňový poradce, číslo osvědčení 3121

I. PROBLÉMY LEGISLATIVNĚ - TECHNICKÉ

1) Identifikace daňových poradců

Problém:

Poskytovatel certifikačních služeb uvádí jako součást elektronického podpisu některé osobní údaje daňového poradce, mezi nimiž absentuje sídlo daňového poradce a číslo osvědčení vydané Komorou daňových poradců ČR. Podle ust. § 6 odst. 9 písm. d) zákona o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců ČR č. 523/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jsou daňoví poradci povinni při výkonu daňového poradenství uvádět předepsané údaje, a to název, pod nímž vykonávají daňové poradenství, evidenční číslo osvědčení a své sídlo. Vydávaný certifikát jim neumožňuje splnit tuto zákonnou povinnost.

Správce daně pak může provést ověření shody osobních údajů uvedených na plné moci nebo jiném dokumentu, kterým je prokázána způsobilost k jednání a osobních údajů, které jsou obsaženy v zaručeném elektronickém podpisu pouze podle jména a příjmení, což je zcela nedostatečné a v praxi nutí správce daně vydávat výzvy k odstranění vad podání.

Návrh řešení:

Ve spolupráci ústředních orgánů státní správy (ministerstva financí a ministerstva informatiky) zajistit legislativní podmínky, aby poskytovatelé certifikačních služeb byli povinni rozšířit osobní údaje o sídlo a číslo osvědčení daňového poradce.

Stanovisko MF:

Po projednání bylo shodnuto, že bude využita vstřícná nabídka zástupců KDP a doplněn seznam daňových poradců, který je přístupný ÚFO, o číslo certifikátu daňového poradce.

Současně se provede prověření všech tiskopisů, tedy i těch, které nejsou předmětem elektronického doručování, zda obsahují dostatečné údaje o daňovém poradci, a dojde ke sjednocení.

2) Odstávka

Problém:

Pro zachování rovnosti procesních práv daňových subjektů garantovaných ust. § 2 odst. 8 ZSDP je nezbytné zajistit nepřetržitou funkčnost aplikace EPO a možnost všech osob účastných na daňových řízeních podávat elektronická podání. V případě, že není možné z technických důvodů zabezpečit nepřetržitou funkčnost aplikace EPO, je potřeba informovat všechny osoby, které by mohly podávat elektronická podání o pozastavení či omezení funkčnosti aplikace EPO

Návrh řešení:

- a. Hlásit plánované odstávky serveru, na němž je provozována aplikace EPO, minimálně 7 dní předem vyvěšením informace na www.mfcr.cz s označením počátku a konce odstávky s přesností na hodiny.
- b. Hlásit pokles výkonu aplikace EPO pod 70 % normálu v důsledku zásahů do aplikace EPO či zásahů do serveru minimálně 7 dní předem vyvěšením na www.mfcr.cz s označením počátku a konce poklesu výkonu s přesností na hodiny.
- c. Hlásit havárii, jejímž důsledkem dojde k odstávce EPO či omezení provozu pod 70 % normálu vyvěšením zprávy na www.mfcr.cz, a to neprodleně po zjištění havárie s průběžně aktualizovanou informací o procesu odstraňování havárie s odhadem odstranění havárie s přesností na hodiny.

V případě nefunkčnosti či omezení funkčnosti pod 70 % normálu aplikace EPO nahlášených či oznámených na serveru MF ČR v poslední den lhůty pro podání, se podání učiněná do 24 hodin po zprovoznění aplikace považují za včasné podaná a to bez žádosti ze strany daňového subjektu.

Stanovisko MF:

Plánované odstávky systému budou oznamovány v předstihu před počátkem odstávky na internetových stránkách Ministerstva financí i České daňové správy (tak jako se odstávky oznamují již v současné době). Nebude-li dodržena oznámená doba odstávky, podléhá další doba režimu havárie.

Havárie je neočekávaná porucha systému a tedy nemůže být v předstihu oznámena. V případech, kdy dojde k havárii systému v poslední den lhůty pro podání:

- a. daňového přiznání, hlášení, dodatečného přiznání a dodatečného hlášení, bude vydán metodický pokyn správcům daně, aby na základě oznámení odboru 47 o havárii systému v tento procesně významný den, nevyužívali možnost uložit zvýšení daně podle ustanovení § 68 ZSDP, neboť jsou zde dány důvody, které by v rámci nadbytečné administrativy na obou stranách, vedly k prominutí tohoto zvýšení z důvodu tvrdosti. Tento postup se bude vztahovat na všechna podání daňového přiznání, hlášení, dodatečného přiznání a dodatečného hlášení, které bude doručeno do tří kalendářních dnů po odstranění havárie,

- b. jiného podání – např. odvolání, kdy jde především o zachování lhůty, u které neexistuje zákonná možnost prodloužení lhůty nebo navrácení v předešlý stav, bude lhůta považována za zachovalou v případě, že v den, kdy se daňový subjekt neúspěšně pokoušel odeslat prostřednictvím EPO takového podání, zašle toto podání na e-mailovou adresu správce daně (všechny územní finanční orgány mají zřízenou adresu podatelny – podatelna @ ... mfcz.cz). Správce daně si toto emailové podání vytiskne a využije ve smyslu ustanovení § 14 odst. 12 ZSDP při odstranění pochybností o dodržení lhůty elektronicky EPO učiněného podání nejdéle ve lhůtě tří kalendářních dnů po odstranění havárie.

Tyto skutečnosti budou uvedeny v metodickém řízení editovaném formou pokynu řady D.

3) Prokazování doručení

Problém:

Podle ust. § 14 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (zákon v textu označován jako „ZSDP“) je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty datová zpráva opatřená zaručeným elektronickým podpisem zaslána na adresu elektronické podatelny správce daně.

Správce daně může ve smyslu ust. § 31 odst. 9 ZSDP, aby daňový subjekt prokázal, že skutečně odeslal datovou zprávu opatřenou zaručeným elektronickým podpisem na adresu elektronické podatelny správce daně.

Když se daňový subjekt rozhodne prokázat odeslání datové zprávy opatřené zaručeným elektronickým podpisem předložením souboru s koncovkou p7s, kterou mu po úspěšném odeslání elektronického podání vydá EPO, není zabezpečena technická cesta, jak by mohl daňový subjekt tento soubor doručit správci daně a mohl tak unést své důkazní břemeno.

Návrh řešení:

Navrhujeme upravit aplikaci EPO, aby bylo umožněno k elektronickému obecnému podání připojit soubor s koncovkou p7s a tím bude zajištěno předložení perfektního důkazního prostředku o odeslání datové zprávy opatřené zaručeným elektronickým podpisem.

Navrhujeme po dobu než bude problém technicky vyřešen přijmout sjednocující stanovisko, že je možné předkládat soubor p7s jako přílohu běžného mailu zaslání na adresu podatelny správce daně veřejnou datovou sítí mimo aplikaci EPO.

Stanovisko MF:

Elektronická podání se zasílají na společné technické zařízení MF. Je-li tam podání přijato, pak se podávajícímu vrací potvrzení o přijetí (ukládá se u

podávajícího na PC jako soubor, který má v názvu – potvrzení a koncovku p7s např.: DADPIS-5505050001-20031107-112913-potvrzeni.p7s). Toto potvrzení je společně s podáním přeneseno na příslušný ÚFO, kam bylo podání zasláno. To znamená, že za normální situace, nepotřebuje správce daně potvrzení dokládat – tato skutečnost je prokazatelně uložena v centrální databázi a v případě potřeby si správce daně může tuto skutečnost ověřit zde. K urychlení tohoto ověření může daňový subjekt sdělit formou obecného podání údaje o času a číse podání obsažené v souboru s koncovkou p7s. Tento postup bude správcům daně metodickou formou vysvětlen. Uvedený dokument slouží jako doklad pro odesílatele a nepředpokládá se, že by měl být zpětně zasílán správcům daně. Možnost, že by DS měl potvrzení, ale jeho podání by na společném technickém zařízení správce dat nebylo (tzn. že správce daně by se k podání a ani k potvrzení vůbec nemohl dostat), by mohla nastat jedině, kdyby na MF došlo ke ztrátě dat (a k tomu by vůbec nemělo dojít); tuto skutečnost by pak daňový subjekt prokazoval např. „prokazujícím souborem“ na disketě nebo v listinné podobě – vytištěné potvrzení s koncovkou p7s.

4) Závaznost označení

Problém:

Při sestavování obecného podání požaduje aplikace EPO vyplnění povinných údajů „Podání k dani:“ a „Věc:“, které však podle ust. § 21 odst. 6 ZSDP nemusí podání obsahovat. Správce daně pak musí postupovat podle ust. § 21 odst. 8 ZSDP a k odstranění vad podání patřičnou osobu řádně vyzvat.

Návrh řešení:

Navrhujeme změnit označení „Podání k dani:“ a „Věc:“, tak aby jejich vyplnění nebylo povinné. Navrhujeme přijmout sjednocující stanovisko, že pro daňové řízení je označení „Podání k dani:“ a „Věc:“ nezávazné, protože pro řízení je rozhodující obsah podání, i když je nesprávně označeno, a to podle ust. § 21 odst. 6 ZSDP. V samotném textu podání může být údaj „Podání k dani:“ a „Věc:“ změněn a je opět na správci daně, aby řádně posoudil obsah podání k přihlédnutím k vůli osoby činící podání ve smyslu ust. § 35 odst. 2 Občanského zákoníku.

Stanovisko MF:

Ministerstvo financí trvá na obligatorním vyplnění položky „Věc“, neboť se nejedná o uložení povinnosti v rozporu se zákonem. Z ustanovení § 21 odst. 6 ZSDP, které stanoví, že pro řízení je rozhodující obsah podání, i když je nesprávně označeno, vyplývá a contrario, že podání má být označeno. Položku „Podání k dani“ je povinné vyplňovat pouze tehdy, pokud se daná věc může týkat jen konkrétních (ne všech) daní (u spousty písemností se vyplňovat nemusí). Naplnění těchto položek umožňuje technické nastavení dalšího postupu, ale nebrání tomu, aby po zvážení souladu obsahu s vyplněnou kolonkou, zhodnotil správce daně podání odlišně od zasilatele a dále postupoval podle principu materiální pravdy bez důrazu na formální stránku věci. Předkvalifikace postupu má stejný průběh jako u písemných podání. Nabídka podání bude prověřena a popřípadě doplněna tak, aby bylo možné podat i přesně neurčené podání, respektive vyřešit situaci, kdy daňový subjekt nebo osoba

třetí neví, jaké podání činí. Tato podání by pak pomalejší cestou musel ručním zpracováním rozdělit pracovník správce daně.

5) Správní žaloby

Problém:

Podle ust. § 72, odst. 1, věta poslední, zákon č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního jsou žalované správní orgány povinny přijmout podání správní žaloby. Rada územních finančních orgánů není o této možnosti spravena a neví, že jsou povinni žalobu předat neprodleně soudu.

Návrh řešení:

Navrhujeme informovat územní finanční orgány v pokynu řady DS a zabezpečit rozšíření funkcí aplikace EPO, aby bylo možné podávat správní žaloby finančním ředitelstvím i finančním úřadům.

Do doby rozšíření funkcí aplikace EPO navrhujeme, aby byl přijat sjednocující závěr, že správní žaloby lze podávat jako přílohu běžného mailu zaslaného na adresu podatelny žalovaného veřejnou datovou sítí mimo aplikaci EPO.

Stanovisko MF:

V ustanovení § 72 odst. 1 soudního řádu správního je uvedeno, že *“Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje.”* Toto ustanovení chrání žalobce před omylem v osobě adresáta pouze z hlediska zachování lhůty. Neupravuje doručování správních žalob, které nejsou součástí daňového řízení, správcům daně. Pro správce daně je rozhodující ustanovení § 22 odst. 3 ZSDP, podle kterého správce daně, pokud mu dojde podání, jehož vyřízení nespadá do jeho působnosti, ani do působnosti jiného správce daně, vrátí jej bez dalšího odesílateli. Tento postup nebrání žalobci či navrhovateli, aby prokázal doručení své písemnosti správci daně při opakování svého podání příslušnému adresátovi.

Je zde ovšem dosavadní judikaturou nezodpovězená otázka, zda tento postup by s ohledem na přijetí ustanovení § 72 v roce 2002 zákonem 150/2002 Sb., tedy později, nemohl být odůvodněně vyložen jako „přepjatý formalismus, jehož důsledkem je sofistickované zdůvodňování zjevné nesprávnosti“, jak zaznívá z některých nálezů Ústavního soudu. Je zde, i když v nedokonalé podobě, možno vysledovat racionální záměr zákonodárce usnadnit procesní postavení žalobce.

Stejně tak lze ale dovodit, že porušení ustanovení § 22 odst. 3 ZSDP by mohlo následně být konstatováno jako porušení zákonné povinnosti uložené správci daně a zahájeno tak soudní řízení, které by zahájeno nebylo, kdyby správce daně postupoval v souladu se ZSDP.

Bohužel tak vzniká další nejasnost při výkladů platných zákonů a de lege ferenda lze předpokládat, že ustanovení § 22 odst. 3 by mělo být omezeno ve prospěch žalob adresovaných správnímu soudu.

II. PROBLÉMY ORGANIZAČNÍ

1) Řešení stížností na provoz aplikace EPO – elektronická podání

Problém:

Ministerstvo financí ČR je odpovědné za řádný provoz internetové aplikace EPO – elektronická podání (dále jen „EPO“) a je povinno přijímat a vyřizovat stížnosti na jeho provoz, pokud se stížnost týká technických nedostatků, vad a chyb provozu EPO. Dosavadní praxe je nevyhovující, protože stížnosti zaslané elektronickou poštou na adresu adis@mfc.cz jsou vyřizovány neformálně. Odpovědný pracovník by měl komunikovat pod svým jménem a příjmením a neukrývat se za označení webmaster.

Návrh řešení:

Ministerstvo financí ČR zajistí možnost podávat stížnosti prostřednictvím aplikace EPO (tj. zahrne mezi možné adresáty v aplikaci EPO i samo sebe). Každá taková stížnost bude vyřizována postupem podle ust. § 5 zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním.

V případě, že se bude stížnost týkat konkrétního postupu finančních úřadů či přímo již vedených daňových řízení, budou podněty postupovány k vyřízení finančním ředitelstvím, které ve své kompetenci rozhodnout jak postupovat.

Stanovisko MF:

Petiční právo (zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, ve znění pozdějších předpisů) lze pojmově (§ 1 odst. 1 citovaného zákona) uplatnit na "věci veřejného nebo jiného společného zájmu", pokud patří do působnosti orgánu, k němuž petice směřuje. Problémy týkající se technických nedostatků, vad a chyb v provozu EPO nejsou předmětem působnosti územních finančních orgánů, jedná se o vnitřní věci těchto orgánů s jen faktickými účinky navenek. Z tohoto důvodu si proto prostor pro uplatnění zákona o právu petičním lze jen ztěžít představit. Dále je nutné upozornit, že pro vyřizování stížností podle ustanovení § 5 zákona č. 85/1990 Sb. je určena schránka petice.stiznosti@mfc.cz.

Schránka adis@mfc.cz je schránkou webmastera aplikace a je určena pro řešení technických problémů při provozování aplikace. Tato komunikace nemá charakter právních úkonů při správě daní a jedná se jen o upozornění ze strany uživatelů tohoto systému a zdvořilostní reakci. Požadavek úkonu správce daně by byl zřejmě oprávněný v případě, že by MF nezajistilo řešení odstávek a havárií, tak jak přislíbilo pod bodem I. 2..

2) Správní poplatky

Problém:

Výhody podávání písemností v elektronické podobě se výrazně omezují, když je podání zatíženo správním poplatkem, který má být podle dosavadní praxe uhrazen vylepením odpovídající kolkové známky na písemné podání. Ust. § 7 odst. 7 zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů nevylučuje možnost uhradit správní poplatek i jinak než kolkovou známkou.

Návrh řešení:

Navrhujeme přijmout sjednocující stanovisko, že správci daně musí přijímat platby správních poplatků i bezhotovostně (s použitím předčísle 3711) a ve vydávaných výzvách k zaplacení správního poplatku bude vedle možnosti zaplatit správní poplatek kolkovou známkou připuštěn i bezhotovostní úhrada. Rozhodnutí, kde nebude bezhotovostní převod připuštěn, je neplatné pro absenci základní náležitosti rozhodnutí stanovené v ust. § 32 odst. 2 písm. d) ZSDP.

Dále navrhujeme, aby byla aplikace EPO doplněna o funkci, která v případě volby podání, které je zatíženo správním poplatkem, sdělí výši správního poplatku a číslo účtu, na nějž je možné správní poplatek uhradit.

Stanovisko MF:

Ve smyslu ustanovení § 7 odst. 7 (poslední věta) zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je správní orgán, pro účely placení správního poplatku, povinen mít zřízen účet u ČNB, a to se souhlasem MF. Není-li dosud pro konkrétní správní orgán tento účet zřízen, nelze bezhotovostně správní poplatek vybrat.

I u správních poplatků tudíž existuje možnost bezhotovostní úhrady – převodem na bankovní účet správce daně s předčísle 3711 a příslušnou matrikou. V žádném případě však poučení o všech způsobech možnosti úhrady nezakládá neplatnost rozhodnutí. Přesto bude provedeno prošetření všech vzorů tiskopisů, kde je úhrada správního poplatku ukládána a případně upraven text tak, aby obsahoval aktuální znění právní úpravy ohledně placení správních poplatků.

V souvislosti s předchozími body upozorňujeme, že uplatněný požadavek na upozornění o nutnosti úhrady správního poplatku u konkrétních podání je v rozporu s výše uvedeným požadavkem na nepovinnost uvádění „věc“ podání; klíčem pro uvedené upozornění může být pouze odvození ze zadání „věci“ - systém nedokáže automaticky posoudit, zda z textu vyplývá nutnost poplatku či nikoli.

Nabídka podání v aplikaci EPO bude v souladu se sazebníkem správních poplatků, který je přílohou zákona č. 368/1992 Sb. doplněna o upozornění, že se jedná o zpoplatněný úkon.

